Dosarul nr. 5r-272/2025
4-25090016-48-5r-25062025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

5 noiembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Mihaela Grosu
Grefier, Nicoleta Sandu

examinând, în ședință publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de către cet. Gîlca Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****din 10.04.2025 întocmit în privința lui Gîlca Nicolae în baza art. 47[1] alin.(1) Cod Contravențional al RM,-

C O N S T A T Ă:

1. La data de 10.04.2025, de către agentul constatat din cadrul Inspectoratului de Poliție Străşeni, Filimon Dumitru a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****, în baza art. 47[1] alin.(1) CC al RM, în privința lui Gîlca Nicolae, pentru faptul că în rn. Străşeni, s. *****, în perioada lunii august 2024 – prezent a acceptat și primit personal bunuri sub formă de transferuri bănești pentru sine sau altă persoană în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

2. Ne fiind de acord cu decizia întocmită, la 23.04.2025, cet. Gîlca Nicolae a înaintat contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 *****din 10.04.2025.

3. În motivarea contestației, petentul Gîlca Nicolae a indicat că, nu recunoaște vina. Nu este de acord cu procesul verbal şi Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Evidențiază că, dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura lui, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional. Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa lui. Nu i s-a explicat drepturile şi obligațiile. Nu i s-a asigurat dreptul la apărare a contravenientului. Nu i s-a explicat esența faptei imputate şi nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt. I s-a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut. Concretizează că, a fost amenințată cu probleme şi mai mari și dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât și întreaga familie. Face

referire la încălcările admise la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale. Conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmăreşte cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. Reieşind din prevederile art. 9 din Codul Contravențional La aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanțele atenuante ori agravante. (principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale). În aşa mod, ea a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional. Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea autorității competente, care are drept scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale. Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancțiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. (alin. (1) art. 440 Cod contravențional) Procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

4. Cu referire la probatoriul acumulat, menționează prevederile art. 425 Cod contravențional, Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei. In calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,

procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiințifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că, omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții şi trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Menționează că, procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: Locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator. Menționează că, agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfăşoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional şi nu a elucidat toate aspectele speței şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei. Potrivit Deciziei de sancționare el ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Concretizează că, aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nici o probă, nu s-a prezentat cine anume i-a dat bani, care persoană fizică și consideră că, o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară şi alegerile. Nu este

probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe nişte constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47/1 Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

5. Face referire la prevederile art. 440 din Codul Contravențional al RM Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare. Consideră că, simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Dorește să menționeze că în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Öztürk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că încadrarea de contravenţie dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăţie, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator. În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de

nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată. Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional. În fapt indică că Respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credinţă obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei. Urmare a celor menţionate mai sus, solicită admiterea integrală a prezentei contestații.

6. La data de 24.06.2025, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenționale și contestația depusă de către cet. Gîlca Nicolae spre examinare în instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale.

7. În şedinţa de judecată petentul cet. Gîlca Nicolae, fiind citat în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat în proces, însă la data de 3 noiembrie 2025 a expediat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

8. Reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator, Filimon Dumitru, fiind informat despre data și ora examinării contestației, fapt confirmat prin citația expediată și anexată la materialele cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării.

9. Instanța de judecată, conducîndu-se de rigorile art. 455 alin. (2)-(3) CC al RM, a dispus examinarea cauzei contravenționale în absența părților.

10. Reprezentantul petiționarului, avocatul Budu Pavel, fiind informat despre data și ora examinării contestației, fapt confirmat recipisa anexată la materialele cauzei, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

11. Potrivit art. 448 Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

12. Potrivit art. 381 alin. (l) Cod contravențional „Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim„.

13. Studiind materialele cauzei şi ținând cont de probatoriul administrat, instanța consideră necesar a înceta procesul contravențional intentat în privința lui Bandol Nicolae, din următoarele considerente.

14. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravenţional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

15. Articolul 7 din Codul contravenţional statuează că persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

16. În conformitate cu prevederile art. 8 Cod contravențional prevede că persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

17. Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

18. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravențional statuează că procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

19. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

20. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza

contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.

21. Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.47, 47[1], art.48[1] alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1], 54, 68[1]–71, 73, 76[1], art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1], 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207[1], 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263[1], 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 3502, 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2[1]), (5), (6) și (10), art. 365, 365[3] și 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie.

22. La caz, în şedinţa de judecată a constatat că Gîlca Nicolae este învinuit de către agentul constatator de faptul că rn. Strășeni, s. *****, în perioada lunii august 2024 – prezent a acceptat și primit personal bunuri sub formă de transferuri bănești pentru sine sau altă persoană în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

23. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Potrivit consemnărilor agentului constatator, procesul verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la 10.04.2025, în absența contravenientului.

24. Conform art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate

probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

25. În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

26. În speţă s-a constatat că agentul constatator în probarea vinovăției lui Gîlca Nicolae, a anexat la materialele dosarului: procesul verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025; plic – CD și copia actelor de dispoziție vizate într-o cauza penală privind autorizarea măsurilor speciale de investigații.

27. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

28. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

29. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6

din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

30. Astfel, ca urmare a celor sus menţionate instanţa concluzionează că la materialele cauzei nu este suficient material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1], alin. (1) Cod contravențional nu a fost probate.

31. Potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1]din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47[1], alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

32. Se notează faptul că votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

33. Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

34. Potrivit Constituţiei Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie”. Art. 38.„(1) Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au

loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent.

35. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii şi libertăţii desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

36. La acest capitol, cercetînd materialele cauzei, instanța de judecată constată că lipsesc careva înscrisuri, probe care ar demonstra vinovăția cet. Gîlca Nicolae.

37. Mai mult, instanța menționează că CD-ul anexat la materialele cauzei conține înregistrarea care confirmă citarea contravenientului la sediul Inspectoratului de Poliție Strășeni pentru audierea privind învinuirea, însă nu reprezintă o probă referitoare la acuzația adusă petiționarului.

38. În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că de către agentul constatator, în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, nu a fost anexată nici o probă decisivă și sigură care ar confirma situația descrisă în procesul verbal cu privire la contravenție.

39. În mod evident, agentul constatator a eșuat în totalitate în acumularea probelor și mijloacelor de probă în conformitate cu normele Codului contravențional, astfel încât, afară de procesul verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025, nu este susținută de alte dovezi, la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă, care ar răsturna prezumția de nevinovăție a lui Gîlca Nicolae și care, ar oferi certitudinea existenței circumstanțelor constatate de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție.

40. În final, examinând probele din dosar în coroborare cu normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că urmează a anula procesul verbal cu privire la contravenție şi a înceta procesul contravenţional pornit în privinţa lui Gîlca Nicolae în baza art. 47^1, alin. (1) Cod contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenției.

41. În conformitate cu prevederile art. 448, 460 – 463 Cod contravențional al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depuse de către cet. Gîlca Nicolae împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****din 10.04.2025, întocmit în privința lui Gîlca Nicolae, în baza art. 47^1, alin. (1) Cod Contravențional al RM, ca fiind întemeiată.

Se anulează procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 *****din 10.04.2025, întocmit în privința lui cet. Gîlca Nicolae în baza art. 47^1, alin. (1) Cod Contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional, *pe motivele indicate în partea descriptivă a prezentei hotărâri*.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință

Judecătorul ***Mihaela Grosu***